

KNIPSCHER:

NO-NONSENSE BEDRIJF PAKT TRANSFORMATIE AMSTERDAMS STATIONSGBIED AAN

TEKST MARIËTTE BAKS | FOTO'S ERIK DE BROUWER

Het hoofdkantoor van Knipscheer Infrastructuur op één van de uitgestrekte bedrijventerreinen in Almere is een no-nonsense pand. De berg betonafval in opslagvakken erachter - afkomstig van projecten van het grond- en wegwerkbedrijf - wacht op vermaling tot granulaat, dat weer als grondstof wordt gebruikt. Het bedrijf doet infrastructurele projecten en heeft ook divisies voor civiele betonbouw en railinfrastructuur.

RENÉ KNIPSCHER

RENÉ
KNIPSCHER
IS TROTS OP
HET PROJECT
STATIONSGBIED
AMSTERDAM
CENTRAAL

Het kantoor van directeur-eigenaar René Knipscheer is een kantoor zonder opsmuk, gewoon een

functioneel kantoor.

Dat past ook bij hem, zal hij later vertellen. „Iedereen is even belangrijk hier. Ik zeg intern wel eens gekscherend dat ik best wil ruilen als iemand denkt dat hij deze functie beter kan vervullen. Dan word ik wel projecteider. En in zekere zin meen ik dat ook, want we doen het hier samen.

Als we bijvoorbeeld een nieuwe machine moeten kopen – en dat zijn forse investeringen – doe ik dat echt niet zonder de machinist. Hij moet er immers mee werken en weet waaraan zo'n voertuig moet voldoen. Hij is minstens zo belangrijk.”

Het is duidelijk: René Knipscheer hecht veel waarde aan een goede sfeer binnen zijn bedrijf. „We besteden hier een groot deel van onze tijd, dus moet je ervoor zorgen dat het hier prettig is. Iedereen heeft zijn of haar eigen verantwoordelijkheid, we kijken niet bij elkaar op de vingers. Iedereen moet hier met plezier werken.”

Broekie

René vertelt dat hij dat belang nog niet zo helder zag toen hij als broekie het bedrijf binnenstapte. Hij was toen vooral bezig met ‘werk verzetten’, zoals hij het zelf noemt. En hij was inderdaad nog een ‘broekie’ toen hij het familiebedrijf overnam. „Het was nooit mijn intentie om het bedrijf van mijn vader over te nemen, en hij heeft me ook nooit gepusht.

Zo'n vader wilde hij niet zijn. Ik studeerde civiele techniek aan de TU Delft en vond dat wat mijn pa deed eigenlijk best leuk. Maar mijn vader vond dat ik beter een ingenieursbureau kon beginnen. Hij benadrukte dat infraprojecten worden aanbesteed, waardoor het altijd om een scherpe prijs gaat. Bovendien hebben infraprojecten het risico dat ze duurder uitvallen. Die onzekerheden gunde hij mij niet.

Maar ik was toch geïnteresseerd. Toen ik derdejaars student was, draaide het bedrijf heel goed en mijn vader zei op een gegeven moment: ‘Als je het nog wil overnemen moeten we dat nu regelen, anders wordt het fiscaal te duur’. Toen heeft hij de overname geregeld.”

HET WAS NOOIT
MIJN INTENTIE
OM HET BEDRIJF
VAN MIJN VADER
OVER TE NEMEN

Eigenaar op papier

Dat was een overname op papier. René maakte gewoon zijn studie af en ging daarna eerst bij andere aannemers werken om het vak te leren. Officieel was hij wel eigenaar, maar zijn vader was nog gewoon directeur. „Ik deed voor mijn toenmalige werkgever projecten van Apeldoorn tot Eemshaven. Pas na drie jaar ben ik hier gaan werken.”

Knipscheer senior had op zijn 58ste aangekondigd dat hij op zijn 60ste wilde stoppen. Tijd genoeg dus om zijn zoon in te werken, vond hij. René – toen 27 – begon als KAM-coördinator (KAM staat voor kwaliteit, arbeid en milieu) en voerde audits uit door heel het bedrijf. „Dan leer je alle afdelingen kennen en weet je precies wat er gebeurt”, vertelt hij. Later werd hij ook nog hoofd van de calculatieafdeling.

„Ik merkte in die beginperiode wel dat er mensen waren die dachten: ‘moet hij het bedrijf straks runnen?’. Dat vond ik wel jammer, maar nu ik wat ouder ben begrijp ik dat. Het ging goed met het bedrijf en zou dat wel zo blijven als ik het overnam? En: kon ik dat wel? Dat zijn best logische gedachten van medewerkers, nietwaar?”

Tachtig medewerkers

Net voordat Knipscheer senior het bedrijf zou verlaten waren ze in het begin van de eenentwintigste eeuw gedwongen een ontslagronde door te voeren: het onderhoudscontract wijkonderhoud met de gemeente Almere werd niet verlengd.

„De gemeente was een grote opdrachtgever. We gingen toen van honderd naar tachtig mensen.”

Bewust Crowe

Knipscheer Infrastructuur is sinds 2011 een relatie van Crowe Foederer. „Crowe Foederer past bij een bedrijf als dat van ons, dat geleidelijk wil groeien. Zij denken graag mee met ons en ondersteunen ons met het juiste advies. Ze hebben meerdere familiebedrijven in hun portefeuille, dus ze weten waar wij tegenaan kunnen lopen. Wij hebben dan ook bewust gekozen voor Crowe Foederer”, aldus René Knipscheer.

Op dat aantal van tachtig medewerkers zit Knipscheer nog steeds. In drukke tijden proberen ze extra medewerkers in te huren, maar ook Knipscheer merkt dat er een groot tekort is aan goede werklui. „Dat komt ook door de toegenomen concurrentie. Veel van de vroegere loonbedrijven zijn zich gaan richten op straat- en grondwerken. Iedereen met een graafmachine kan inschrijven op aanbestedingen; je bent zo een infrabedrijf. Mijn vader had me al voor dergelijke onzekerheden gewaarschuwd. We kunnen een paar maanden vooruit kijken en daarna is het onduidelijk wat er op ons pad komt. Maar ik klaag niet: we maken elk jaar nog winst en we hebben de bank vrijwel niet meer nodig. De machines zijn allemaal ons eigendom en ik rij gewoon al zeven jaar in dezelfde bedrijfsauto.”

Beton en railinfra

Die terugkerende onzekerheden maakten wel dat Knipscheer Infrastructuur de afgelopen jaren bewust in de breedte is gegroeid door uit te breiden met andere disciplines. „We zijn er betonbouw bij gaan doen, en ook railinfra-projecten. We deden al vloei-stofdichte betonvloeren bij tankstations. Beton is een ingewikkelde materie en ik wilde dat wij ons er verder in zouden specialiseren; zo veel bedrijven zijn dat niet. De afgelopen vijf jaar hebben we daar een flinke sprong in gemaakt en maken we mooie projecten”, aldus René.

Bij zijn vroegere werkgever had hij ervaring opgedaan met projecten rond het spoor en railinfrastructuur trok hem óók. „Dat was in de tijd dat mijn vader hier ook nog werkte en die zei ‘ga dat maar doen, het is jouw bedrijf’. Hij liet mij wat dat betreft mijn gang gaan.

Ik heb toen iemand met ervaring op dat gebied erbij gezocht, Knipscheer Rail-Infra opgericht, en dan is het een kwestie van inschrijven op aanbestedingen. Het duurde even voordat we daar genoeg ervaring in hadden om winst te maken hoor!”

Inmiddels doet Knipscheer Rail-Infra verschillende uitdagende projecten voor ProRail (Design & Construct). Dit zijn voornamelijk projecten rondom het spoor, zoals het plaatsen van perronbanken, trappen langs het spoor, herstel perrons en ontwerp en bouw van geluidsschermen.

**ER IS EEN GROOT
TEKORT AAN
GOEDE WERKLUI**

Ook Knipscheer Infra-Clean zag het levenslicht: een aparte divisie voor het onderhoud en de schoonmaak van de buitenruimte – graffiti verwijderen, dat soort klussen.

Station Amsterdam Centraal

Het grootste project in het bestaan van Knipscheer Infrastructuur is echter net begonnen: de transformatie van het gebied voor NS-station Amsterdam Centraal. Er komt natuursteen op het plein ervoor,

het wordt er autoluw, er moeten een fietskelder en nieuwe trambanen komen, het water moet er net even anders, et cetera. Op de kast in het kantoor van de directeur hangt een print van dit gebied en hoe het moet worden.

Hoofdaannemer Max Bögl had van Knipscheer Infrastructuur gehoord en wilde het bedrijf als partner erbij als uitvoerder van de weginfra. „We zijn wel een jaar bezig geweest met calculeren, want het is een enorm project.

Toen we aan de aanbesteding begonnen dachten we nog ‘mooi project’, maar toen we het eenmaal hadden, moesten we ook wel even slikken. Zo groot hebben we het nog niet eerder meegemaakt! Maar het is natuurlijk heel mooi dat we daaraan meewerken, het is goed voor onze naamsbekendheid én het zorgt voor zeker vier jaar continuïteit voor het bedrijf. Over een paar jaar kunnen we elke keer heel trots zijn als we het centraal station van Amsterdam uit lopen!”